

РЕШЕНИЕ

№ 28281

гр. София, 27.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 11.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8579** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 84, ал. 3 от ЗУБ.

Производството е образувано по жалба на А. С. Ч., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на Н., съд. адр. [населено място] 1527, [улица], партер срещу Решение № 7786/16.07.2024 г. на Председателя на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ ПРИ МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ, с което, на основание чл. 75, ал. 1, т.т. 2 и 4 от ЗУБ, на жалбоподателя е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Твърди незаконосъобразност на решението, поради противоречието му с материалния закон. Моли отмяна на решението.

Ответникът оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена.

Прокуратурата взема становище за неоснователност на жалбата.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на акта по чл. 146 от АПК:

Обжалваното решение е постановено във формата и от органа по чл. 75, ал. 1 от ЗУБ, поради което е валидно.

Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ [статут на бежанец](#) в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване,

основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Жалбоподателят е подал молба за предоставяне на международна закрила вх. № ОК-13-2692/28.11.2023 г. пред ДАБ при МС. ДАБ при МС е провела процедура по б3а от ЗУБ, като е поканила и провела интервю с жалбоподателя, събрала е и други писмени доказателства във връзка с произнасяне по молбата. Правилно е обжалваното решение, което съобразява, че за жалбоподателя не са налице основанията по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, доколкото изложената бежанска история е непоследователна и поради това неправдоподобна. Правилно се приема, че жалбоподателят е направил неумел опит да съчини собствена бежанска история, базирана на общоизвестни факти за групировката „Коренно население на Б.“. Взето е предвид липсата на доказателства в подкрепа на фактите, изложени от жалбоподателя. Правилно е взето предвид, че жалбоподателят е бил вербуван от групировката пет години преди да напусне Н., но от него е поискано да изпълни задача едва няколко месеца преди да напусне страната. Правилно е прието като неправдоподобно твърдението, че веднага след завръщането му в [населено място] групировката е разбрала за това и му е възложила задача, въпреки че е бил само четири дни в града. И това – въпреки, че не е търсен от групировката близо пет години. Жалбоподателят само посочва, че е работил дълги години в сферата на фармацевтиката необезпокоявано от никого. Взето е предвид, че явно жалбоподателят не е изпитвал страх, че може да бъде изпратен на мисия от групировката, след като се е завърнал в града, където твърди, че е бил вербуван, с цел да се забавлява на фестивал и да си търси съпруга. Правилно се приема за недостоверно посоченото от жалбоподателя негово вербуване от групировката - в [населено място], на улицата, пред дома му, където представители на групировката го срещнали и му поставили обозначителна гривна на ръката, като му казали, че вече е част от тях. Правилно е взето предвид, че жалбоподателят посочва, че [населено място] е под контрола на официалните власти в Н. и навсякъде имало полиция, а в същото време е вербуван на улицата. При тези факти, правилен е изводът на административния орган, че жалбоподателят не обосновава опасения от преследване по причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Н есе установява спрямо него да е осъществено преследване по смисъла на чл. 8, ал.ал. 2-5 от ЗУБ, както и риск от бъдещо такова. Според чл. 8, ал. 4 от ЗУБ **преследване** е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, което не се установява в случая. Жалбоподателят изрично посочва, че не е съден или осъждан, не е бил арестуван или задържан в страната му по произход.

Дори и да се приеме, че изводите на административния орган за неправдоподобност на емигрантската история на жалбоподателя, то отново не са налице основанията по чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец на жалбоподателя. Това е така, доколкото той твърди, че той е преследван в Н. от терористична групировка „Коренно население на Б.“ поради нежеланието му да се включи в нейните незаконни насилствени действия срещу официалния режим в Н.. Съгласно чл. 8, ал. 2 от ЗУБ **субекти, извършващи преследване**, могат да бъдат: 1. държавата; 2. партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия; 3. недържавни субекти, когато може да бъде доказано, че субектите, посочени в т. 1 и 2, включително международни организации, не могат или не искат

да предоставят закрила срещу преследване. Конкретният случай попада в т. 3 на чл. 8, ал. 2 от ЗУБ, като не се доказва, че официалните власти в Н. не могат да предоставят закрила срещу действията на групировката. Видно от приложените по делото справки за положението в Н., официалните правителствени власти успешно се противопоставят на групировката и в общи линии контролират нейните насилствени действия. Версията на жалбоподателя за вербуването му от групировката и насилственото му заставяне да служи на нейните цели под страх от дори от убийството му, говори по-скоро за престъпни отношения, но не и за преследване достатъчно тежко по своето естество или повтораемост по смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ.

Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ **хуманитарен статут** се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция, 2. изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Тук следва да се посочи, че правилно административният орган приема, че за жалбоподателя не са налице основанията по чл. 9, ал. 1 и 2 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, като се преповторят съображенията за необоснованата емигрантска история и сравнително успешното противодействие на официалните власти в Н. срещу терористичната групировка.

Предвид изложеното до тук следва да се приеме, че в рамките на цялостно изследване на фактите и обстоятелствата по реда на чл. 35 от АПК, освен интервюто с жалбоподателя, административният орган е приобщил по преписката и справки относно политическата и икономическата обстановка в Н. на Дирекция „МЕЖДУНАРОДНА ДЕЙНОСТ“ пир ДАБ при МС, както и справки от други администрации – МВР, ДАНС. Това разкрива всеобхватно и детайлно изследване на релевантните за издадения административен акт факти. Спазено е изискването на чл. 35 от АПК.

В заключение следва да се обърне внимание на разпоредбата на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, според която хуманитарен статут може да бъде предоставен и по други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците. Тази разпоредба дава възможност на приемащата държава да предостави хуманитарен статут на чужденец, когато за него не са налице общите критерии по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, но са налице други критерии от общохуманитарен характер. Такива биха могли да бъдат например нужда от лечение, епидемии в страната на произход, както и др.под. По делото не се установиха такива факти за жалбоподателя.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК съдът приема, че жалбата следва да отхвърли.

Въз основа на гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. С. Ч., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на Н., съд. адр. [населено място] 1527, [улица], партер срещу Решение № 7786/16.07.2024 г. на Председателя на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ ПРИ МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.